

J. Tiesema

Vader, ik wil

*‘Vader! Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn,
die U mij hebt gegeven,
opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen,
die U mij gegeven hebt’*

Johannes 17

‘Hoe groot is Uw goed, dat U weggelegd hebt voor wie U vrezen’ (Ps. 31:20).

Er is in de laatste nacht van het leven van onze Heiland op aarde een wonderbaar heerlijk ogenblik geweest. Een moment, waarin uit het volmaakt liefhebbend hart van onze Heer gezegende woorden zijn opgeweld, woorden tot de Vader, tot Wie de Here Jezus zich wendde om Hem Zijn geliefde discipelen op te dragen. De Here Jezus sprak die kostelijke woorden uit ten aanhoren van de Zijnen, met het doel hun blijdschap volkomen te maken; ja, om hun harten te vullen met Zijn blijdschap. Die laatste woorden van de Heer zijn door alle eeuwen heen tot een voortdurende vertroosting geweest van alle gelovigen, en zij zullen het hart van Gods kinderen blijven versterken tot aan het einde. We vinden ze in het zeventiende hoofdstuk van het Evangelie naar Johannes. Laten we tot onze bemoediging stilstaan bij enkele van die heerlijke uitlatingen van de Heer Jezus.

Wat de Heilige Geest ons te horen geeft in Johannes 17 is door de Here Jezus gesproken tot Zijn Vader, vóór Hij aan het kruis voor de zonden had geleden. Toch zegt de Heiland: ‘Ik heb voleindigd het werk, dat U Mij te doen hebt gegeven’.

Hij staat gereed om tot de Vader terug te keren, en dat zal Hij ook doen, maar pas nadat Hij al het werk, dat Hem door de Vader opgedragen is, heeft volbracht. Dan,

maar ook pas dan, zou het mogelijk zijn met velen voor het aangezicht van de Vader te verschijnen. Door de dood heen zou Hij, de ware graankorrel, voor God vrucht dragen in de eeuwige behoudenis van verloren zondaren, met wie Hij, de volmaakt reine en zondeloze, Zich niet kon verenigen, zonder hun zonden voor eeuwig weg te doen op het vloekhout van het kruis. En hoewel het bange lijden aan het vloekhout de Heer nog staat te wachten, als Hij de laatste nacht met de Zijnen in de toegeruste opperzaal en in de olijven hof verblijft, zegt Hij toch, alsof Hij al achter het kruis stond: *'Ik heb voleindigd'*. Bij Hem, de Zoon van God, bij Wie geen verandering, noch schaduw van omkering is, zal de grootste smart, zal de angst voor het ergste lijden geen afwijking van de eenmaal ingeslagen weg kunnen bewerken. Die weg van de gehoorzaamheid had Hij betreden met het woord: *'Zie, ik kom om uw wil te doen, o God'*, en deze weg zou Hij tot het einde toe bewandelen, totdat het woord: *'Het is volbracht'*, van zijn lippen vloeien zou.

Hoe gezegend is het, dat de Here Jezus de woorden *'Ik heb voleindigd'* uitgesproken heeft juist op dat moment. Hij kon zeggen: *'Ik heb U verheerlijkt op de aarde, terwijl ik het werk heb voleindigd, dat U Mij te doen hebt gegeven'*. Christus heeft de Vader op deze aarde, in Zijn leven en in zijn dood volmaakt verheerlijkt. Hij kan tot Zijn Vader de woorden richten: *'Vader! het uur is gekomen; verheerlijk uw Zoon'* (vs. 1). Welnu, Christus is door de Vader verheerlijkt. *'Door de heerlijkheid van de Vader is Hij uit de doden opgewekt'* (Rom. 6:4), en Hij is in de hemel door zijn Vader *'met eer en heerlijkheid gekroond'* (Hebr. 2:9). Hij, de Zoon van God, kon rechtens Zijn persoon aanspraak maken op de heerlijkheid, die Hij verlaten had. Hij had die heerlijkheid evenwel *vrijwillig* verlaten uit gehoorzaamheid aan Zijn Vader. Door niets had Hij het recht op die heerlijkheid verloren. In alles had Hij de Vader hier beneden volkomen verheerlijkt, en daarom kan Hij aan het eind de woorden uiten: *'Verheerlijk uw Zoon'*. Maar Hij, die rechtens zijn persoon zijn aanspraak kon laten gelden op de heerlijkheid, die Hij verliet, plaatst Zich nu met Zijn werk voor de Vader. Hij was gekomen om het werk van de verlossing en verzoening te volbrengen. Door dat werk kon Hij verloren zondaren met God verzoenen, hen reinigen van alle onreinheid, ze verlossen van de toorn, ja, door dat werk, door Zijn dood en opstanding, kon Hij diep verlorenen met Zich verenigen. *Door dat werk alleen!* Dat werk op het kruis was voor God, wat Hij zelf was. Even volmaakt, even algenoegzaam als Hij.

Welnu, met dit werk, dat Hij voor de Zijnen volbracht, plaatst de Here Jezus Zich nu voor Zijn Vader en spreekt dan: *'Ik heb het werk voleindigd, dat U Mij te doen hebt gegeven; en nu verheerlijk Mij, U, Vader! bij Uzelf, met de heerlijkheid, die ik bij U had, voordat de wereld was'*.

Door zijn werk vraagt de Here Jezus de Vader Hem te verheerlijken met de heerlijkheid, waarop Hij rechtens Zijn persoon aanspraak maken kon. *‘Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stoffes van de wereld’* (Spr. 8:25-26), bezat Hij die heerlijkheid. Maar nu ontvangt Hij als loon op Zijn werk diezelfde heerlijkheid, en met geen ander doel, dan om die heerlijkheid te kunnen schenken aan allen, die door Zijn werk zouden worden verlost. Wat zegt de Here Jezus aangaande diezelfde en geen andere heerlijkheid? *‘Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij mij gegeven hebt’*. Wat bijzonder! Hoeveel heeft Hij gegeven! Hij geeft Zichzelf! Hij geeft het Woord van Zijn Vader! Hij geeft de heerlijkheid, die Hem geschonken is als loon op Zijn werk! Straks geeft Hij de Zijnen een plaats met Hem en bij Hem, om Zijn heerlijkheid te mogen aanschouwen, die de Vader Hem heeft gegeven, terwijl God Hem *‘lief had vóór de grondlegging der wereld’* (vs. 24).

Laat mij op Hem nog eenmaal wijzen, want te zien, wie Hij is, is voor de gelovigen zo kostelijk, vooral als ze bedenken, wie zij waren. Wij waren zijn vijanden; hadden geen recht op een deel met Hem in de heerlijkheid; hadden er zelfs geen interesse in; voor Zijn persoon hadden wij oog noch hart. Maar God heeft erbarming gehad! Maar God heeft in zijn ondoorgroendelijke genade Zijn Zoon gegeven! Zo lief had God de wereld! De wereld was onder het oordeel! En ook wij waren onder de toorn. De toorn van God was op de mens, en blijft op hem, als hij zich niet bekeert. *‘Heel het oordeel heeft de Vader aan de Zoon gegeven, opdat allen de Zoon eren’* (Joh. 5:22, 23), en Christus zegt: *‘Gij hebt hem (de Zoon) macht gegeven over alle vlees’* (vs. 2). Macht over alle vlees! Laten we ons vol *ontzag* buigen voor die Jezus, aan Wie macht gegeven is, door God zelf, over *alle vlees*. Hij, Jezus, heeft macht over ons. Over ons, of wij geloven in Hem of niet. Ons geloof of ons ongeloof verandert niets aan Zijn macht.

Maar als Hem dan macht gegeven is over alle vlees, ook over ons, waartoe gebruikt Hij dan die macht? Dat horen wij het uit Zijn eigen mond: *‘opdat alles, wat U Hem gegeven hebt, Hij hun eeuwige leven geeft’*. Zo doet Christus. Buigen we ons vol *aanbidding*, niet alleen vol ontzag en eerbied, nee, ook vol aanbidding neer voor Hem, aan wie macht gegeven is over alle vlees, opdat Hij, al wat de Vader hem gegeven heeft, hij hun het eeuwige leven geeft.

Ons hart is brandende in ons, als we ons oog vestigen op onze Jezus! Het eeuwige leven schenkt Hij, dat is, de enige, waarachtige God te kennen, niet alleen als de Almachtige, de Schepper aller dingen, maar als de Vader, die Jezus Christus, zijn Zoon gezonden heeft, voor verloren zondaren! Wonderbaar heerlijk! Jezus te kennen, en door Hem de Vader te kennen, is het hoogste goed!

Maar de Here Jezus staat in Johannes 17 gereed heen te gaan. Waar zal Hij nu Zijn geliefden brengen, die Hij achterlaten moet in deze wereld? Hij heeft ze zo lief! Hij had ze bewaard. Niet één was verloren gegaan. Waar brengt Hij ze dan nu, nu Hij naar de Vader terugkeren zal? O, zien we, wat de altijd liefdevol zorgende Jezus doet. Hij brengt ze op de beste plaats, waar Hij ze brengen kan. Hij *legt ze* aan het hart van Zijn Vader. Hij vraagt niet, ze uit de wereld weg te nemen, maar wel, *ze te bewaren voor de boze; ze te heiligen door de waarheid; ze straks allen tezamen op één ogenblik weg te nemen en in de heerlijkheid te voeren*. De Here Jezus wist, dat Hij dit alles vroeg aan Hem, die Zijn kinderen heeft liefgehad, gelijk de Vader de Zoon heeft liefgehad (vs. 23). Hij kende de diepte van de liefde in het hart van Zijn Vader, en daarom bracht Hij ons aan dat hart en in de armen van de Vader, al moest Hij daarvoor ook eerst sterven. Het kruis heeft Hij verdragen, de schande veracht, alleen om die vreugde te smaken, arme verloren zondaren door Zijn werk in hemelse heerlijkheid, in het Vaderhuis te kunnen brengen.

Eindigen we met neer te schrijven, die roerend mooie woorden van onze aanbiddelijke Jezus, waaruit we al de liefde van Zijn harten ons voelen tegemoet stralen: ‘Vader! Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, die U mij hebt gegeven, opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die U mij gegeven hebt’.

Hij komt! - want o, zijn brandend hart
Duldt geen scheiding meer.

Hij komt, - en deelt met u zijn vreugd,
Zijn heerlijkheid en eer.

Zijn kroon, Zijn eer – 't is alles uw!

O Bruid, wees blij te moe!

Maar meer dan alle heerlijkheid:

Hijzelf behoort u toe!

OudeSporen 2020

